

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Paweł Księżak

w sprawie z protestu G.C.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 24 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

Paweł Czubik Maria Szczepaniec Paweł Księżak

UZASADNIENIE

Pismem z 16 czerwca 2025 r. (data stempla pocztowego) G.C. złożyła do Sądu Najwyższego protest przeciwko ważności wyborów i wyborowi Karola Tadeusza Nawrockiego na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Zarzuciła że:

1. Doszło do popełnienia przestępstwa przeciwko wyborom poprzez stosowanie przez członków komisji wyborczych nielegalnej aplikacji mobilnej do weryfikacji zaświadczeń uprawniających do głosowania.
2. Doszło do usiłowania popełnienia przestępstwa wyborczego i dokonania przestępstwa zmiany wyników głosowania, sfalszowania list wyborczych, sfalszowania kart do głosowania, zmiany wyników głosowania i przypisania ich do niewłaściwych rubryk kandydatów i doprowadzenie do

- uniemożliwienia oddania głosu w wyborach na Prezydenta RP osobom uprawnionym posługującym się zaświadczeniem o prawie do głosowania.
3. Naruszenie procedury głosowania poprzez niedopuszczenie do głosowania osób uprawnionych poprzez stosowanie przez członków komisji wyborczych nielegalnej aplikacji mobilnej do weryfikacji zaświadczeń uprawniających do głosowania.
 4. Naruszenie art. 52-53 k.wyb. poprzez wadliwe i niezgodne z prawem przedstawienie wnoszącej protest w dniach 18 maja 2025 r. oraz 1 czerwca 2025 roku i wszystkim innym wyborcom biorącym udział w wyborach, do podpisu w spisie wyborców, nieznanego z treści dokumentu, który był zasłonięty w sposób uniemożliwiający identyfikację dokumentu, na którym składany był podpis, a nadto przedstawiony do góry nogami bez możliwości przekręcenia go w sposób umożliwiający przeczytanie - co naruszyło prawo wyborcy do pełnej kontroli uczestnictwa w wyborach - co skutkowało niewiedzą co i komu podpisano oraz niewiedzą 21 025 021 innych obywateli, gdyż jak wynika z powszechnie udzielanej informacji wszystkim uniemożliwiono świadome uczestnictwo w podpisaniu listy wyborczej, gdyż nie potrafiono połączyć do stosowania łącznego przepisów Kodeksu Wyborczego i ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U.2019.1781 t.j.), co rażąco naruszyło prawa wyborcze i stanowi delikt wyborczy.
 5. Naruszenie art. 95-96 k.wyb., poprzez dokonanie zliczenia głosów oddanych na poszczególnych kandydatów w sposób znacznie odbiegający od istniejącego stanu faktycznego, co miało wpływ na wynik wyborów.
 6. Nierówne finansowanie kampanii i zakłócenie kampanii wyborczej przez osoby i organizacje spoza Polski, co miało wpływ na wynik wyborów.
 7. Brak zgodnych z prawem i stanem faktycznym protokołów ze składów komisji. Zarzucono naruszenie art. 109 k.wyb., poprzez brak w protokołach treści zgodnych z zaistniałym stanem faktycznym, także brak właściwie naniesionych podpisów składów komisji na tych protokołach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Zgodnie z treścią art. 321 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2025, poz. 365, dalej: „k.wyb.”), protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków określonych w art. 321 k.wyb.

W świetle art. 321 § 3 k.wyb. określającego warunki formalne protestu, osoba wnosząca protest powinna sformułować zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Protest powinien nadto spełniać warunki pisma procesowego określone przez art. 126 Kodeksu postępowania cywilnego.

Stosownie do treści art. 82 § 1 k.wyb. przeciwko ważności wyborów może być wniesiony protest z powodu: dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Wnosząca protest nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie wskazanych przez siebie okoliczności. Podniesione zarzuty zostały sformułowane w sposób abstrakcyjny i ogólnikowy. Wnosząca protest opisała wyłącznie okoliczności o których przeczytała w mediach, nie wykazując, że faktycznie doszło do naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego czy przepisów karnych. Nie wskazała, iż ewentualne naruszenie przepisów dotyczyło oddanego przez nią głosu, jak również nie określiła, jaki miało ono wpływ na wynik wyborów.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie przyjmuje się natomiast, że opinia wnoszącego protest, niepoparta żadnymi dowodami, może być zakwalifikowana wyłącznie jako opinia prywatna, a zarzuty sprowadzające się do hipotetycznego założenia o nieprawidłowościach nie mieszczą się w przedmiocie protestu określonym w ustawie (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 27

listopada 2019 r., I NSW 206/19). Co więcej, osoba wnosząca protest nie może skutecznie podnosić zarzutów o charakterze abstrakcyjnym, odnoszących się do ogólnie pojętych wydarzeń w kraju lub za granicą, o których protestujący jedynie słyszał. Przyjęty zarówno w Kodeksie wyborczym model protestów wyborczych polega bowiem na sprawowaniu przez Sąd Najwyższy indywidualno-konkretniej kontroli ważności wyborów. Brak natomiast podstaw prawnych do prowadzenia w tym zakresie kontroli abstrakcyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 listopada 2019 r., I NSW 235/19).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 322 § 1 k.wyb. orzekł jak w sentencji.

Paweł Czubik Maria Szczepaniec Paweł Księżak

M.L.

[r.g.]